

چهارمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت نگر

اسفند ماه ۱۳۹۶

بررسی نقش خودتنظیمی در ارتباط با سازگاری اجتماعی دانش آموزان مقطع متوسطه دوره دوم بندرعباس

صدیقه تربت^{۱*}، اقبال زارعی^۲

۱. کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، واحد بندرعباس، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرعباس، ایران.

۲. دانشیار و عضو هیات علمی، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران.

• پست الکترونیک نویسنده ی مسئول: s.torbat002@yahoo.com

• شماره تماس نویسنده مسئول: 09176479332

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی نقش خودتنظیمی در ارتباط با سازگاری اجتماعی دانش آموزان مقطع متوسطه دوره دوم بندرعباس انجام گرفت. روش این پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری شامل ۱۷۹۰ دانش آموز مقطع متوسطه دوره دوم بندرعباس بود و براساس فرمول کوکران، نمونه ای به حجم ۳۱۶ نفر (۱۳۸ پسر و ۱۷۸ دختر) به روش خوشه ای چند مرحله ای تعیین گردید. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه های ۱- خودتنظیمی زیمرمن و مارتینز-پونز (۱۹۸۶) و ۲- سازگاری اجتماعی سینه و سینگ (۱۹۹۳) استفاده شد. داده ها با استفاده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون، رگرسیون دو متغیره ساده به روش همزمان به وسیله نرم افزارهای SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد خودتنظیمی با سازگاری اجتماعی (سازگاری اجتماعی، سازگاری هیجانی و سازگاری تحصیلی) دانش آموزان مقطع متوسطه دوره دوم بندرعباس نقش دارد و خودتنظیمی در ارتباط با مولفه های سازگاری اجتماعی بصورت مستقیم، نقش دارد. کلید واژه ها: خودتنظیمی، سازگاری اجتماعی، دانش آموزان.